

Κυριακή 3 Φεβρουαρίου. Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν β'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· *Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...* Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...*Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν...* δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· *Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ...* Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· *Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου!*...Τὸ· *Φῶς ἱλαρόν...* τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ...* εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· *Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά...* *Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς...* Ἄλλο καταφύγιον Ἀγνή...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· *Δέχου ᾧ Συμεῶν...* Τὸ· *Νῦν Ἀπολύεις...* Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· *Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...* Δόξα...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· *Χαῖρε Κεχαριτωμένη...* Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα καὶ οἶκους τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· *Ὁ μήτραν Παρθενικὴν...*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...* ὅλον. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· *Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...* Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...*Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν...*

ἀνατολικὸν ἔν· Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα...τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ', ἅπερ εἶπομεν εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ τῆ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς· Λέγε Συμεών...Δέχου Συμεών...Δεῦτε καὶ ἡμεῖς...τῶν ἁγίων προσόμοια γ'· Δίκαιος καὶ τέλειος...Νεάζων τῷ πνεύματι...Ἄνη θεόπνευστος...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα...ἐν τῆ α' ἡμέρᾳ· Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...Εἴσοδος· Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς· Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας...Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ...Ζωοδότα Χριστέ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος...ἅπερ εἶπομεν ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ ἐν τῆ α' ἡμέρᾳ· Τὸ· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον· Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Καὶ νῦν...τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν ἔσπερινὸν λέγομεν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ), ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ· Τῆ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...μετὰ τὸ τρισάγιον, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, μόνον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Εὐθύς ἢ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύ-

ριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...Δόξα· Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Χορὸς Ἀγγελικὸς...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν λίθον τοῦ μνήματος...Δόξα· Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ὁ ὦν σὺν τῷ Πατρὶ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπανσα ἢ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ β' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τῶν ἀγίων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασία· Χέρσον ἀβυσσοτόκον...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὁ μήτραν Παρθενικὴν...Εἶτα κάθισμα τῶν ἀγίων· Ἐκ τῆς Παρθένου σὲ σωματωθέντα... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ αὐτὸ...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἀνέστης Σωτὴρ...καὶ ὁ οἶκος· Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ β' ἀναστάσιμον· Τὸν λίθον θεωρήσασαι...καὶ τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰσθῶμεν στίχους ἠ' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι... Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε...Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε...τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα γ', ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Νόμον τὸν ἐν γράμματι...Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν...Κόλπων τοῦ Γεννήτορος...δευτεροῦντες τὸ α'...Δόξα, τὸ Β' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ μύρων προσελθούσαις...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπᾶριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ὅτε κατηήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα..., τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὁ μήτραν Παρθενικὴν...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια, καὶ ἡ ε' ὥδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς εἰς δ' τροπάρια, μετὰ τῶν εἰρμῶν. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ὅτε κατηήλθες πρὸς τὸν θάνατον...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὁ μήτραν Παρθενικὴν...Τρισάγιον. Προκείμενον τοῦ ἤχου, ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου, ἦτοι: Ἀπόστολος· τῆς Κυριακῆς· Ὁ Θεὸς ὁ εἰπῶν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι...(Κορ. β' 6-15), καὶ Εὐαγγέλιον· τῆς Κυριακῆς· Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...(Ματθ. κβ' '35-46), ὁ ζήτηει τῇ

δεκάτη Πέμπτη Κυριακῇ τῶν κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίων. Εἰς τὸ· Ε-
ξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ
φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο
ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.